

ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีผลต่อพฤติกรรม  
การทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ  
**The perceived factors of safety management affecting working behavior of  
industrial factory employees. In Samutprakan Province**

รุ่งนภา ทองดอนกุ่ม

สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ

Rungnapa Thongdonkum

E-mail: rungnapa.skm1991@gmail.com

Industrial Management, Master of Business Administration Program

Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding author

#### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อศึกษา ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีผลต่อพฤติกรรม  
การทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วน  
บุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ และเพื่อ  
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมความปลอดภัยใน  
การทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ  
พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่  
ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ f-test (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์  
การถดถอยอย่างง่าย(Simple Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน มีอายุ 20 – 30 ปี  
สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุงาน ระหว่าง 5-10 ปี ตำแหน่ง พนักงานปฏิบัติการ หน้าที่  
รับผิดชอบฝ่ายโรงงาน ฝ่ายผลิต มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุบ่อย โดยปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยใน  
การทำงานและพฤติกรรมการทำงาน of พนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับดี จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า  
การรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานที่ประกอบไปด้วย นโยบายด้านความปลอดภัย การออก

กฎระเบียบข้อบังคับ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**คำสำคัญ:** การรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงาน

## **Abstract**

This research is to study the perceived factors of safety management affecting working behavior of industrial factory employees. In Samut Prakan Province Have a purpose To study personal factors affecting working behavior of industrial factory employees. In Samut Prakan Province And to study the relationship between the perception of occupational safety management and the occupational safety behavior of industrial factory workers. In Samut Prakan Province The samples used in the study were Industrial workers In Samut Prakan, 400 people, the statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and f-test (One-Way ANOVA).

Simple regression analysis at the implicit level. Statistically significant at 0.05

The study found that Most of the respondents were female, 207 people, aged 20-30 years, single status, bachelor's degree, working age between 5-10 years. Responsibility for the factory and the production department has a low chance of occurrence. By the factor of awareness of occupational safety management and work behavior of employees Overall is good. From the hypothesis testing results, it was found that Occupational safety management awareness that includes Safety policy Regulation Assignment of duties and responsibilities Safety information awareness It is related to the working behavior of the employees. Statistical significance at 0.05 level.

**Keywords:** Perception of safety management affecting work behavior of employees.

## **บทนำ**

ปัจจุบันประเทศไทยมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรม ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ทำให้กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมมีการพัฒนานำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ให้รวดเร็วและต่อเนื่อง ผู้ประกอบการจึงต้องใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยและมีสลับซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งคนงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวอย่างเหมาะสม จึงทำให้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการบาดเจ็บล้มตายของคนงานและเกิดความเสียหายของทรัพย์สินอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ หรืออันตรายในโรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (วิฑูรย์ สิมะโชติ และวีรพงษ์ เฉลิเมจิระรัตน์, 2547) รวมถึงการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย ยังขาดมาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุ ทำให้พนักงานขาดความรู้ความเข้าใจใน ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับตามมาตรฐานการทำงานด้วยความปลอดภัย โดยผลกระทบของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานที่เกิดขึ้นอาจก่อให้เกิดการสูญเสีย

ทั้ง ด้านสุขภาพและเศรษฐกิจต่อพนักงาน สถานประกอบกิจการ โดยผลกระทบต่อพนักงานจะทำให้เกิดการบาดเจ็บต่อร่างกาย พิการ สูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ถ้ารุนแรงมากอาจถึงขั้นเสียชีวิต ดังนั้น การรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำไปสู่พฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย เพื่อป้องกันการสูญเสียที่จะเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ

### สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ

### ขอบเขตของการวิจัย

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนโรงงานทั้งสิ้น 6,804 จำนวนทั้งหมด 455,496 คน (ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดของตัวอย่างด้วยการใช้ตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, p. 125, อ้างถึงในธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563, หน้า 47) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 จากจำนวนประชากรที่มากกว่า 100,000 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

#### ตัวแปรที่ศึกษา

##### 1. ตัวแปรต้น (Independent Variables)

1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, ตำแหน่งงาน, อายุงาน, หน้าที่รับผิดชอบ ลักษณะงานที่มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุ

## 1.2 การรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่ นโยบายด้านความปลอดภัย

การออกกฎระเบียบข้อบังคับ ,การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ , การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัย

### 2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

2.1 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ประกอบด้วย, ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ , การใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างปลอดภัย, ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน, ด้านความพร้อมของร่างกายและจิตใจ

#### ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรมการทำงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ

#### ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ
3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ

#### การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้

#### ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงาน

การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การรับรู้จากประสบการณ์หรือมีความชำนาญจากการปฏิบัติงานเฉพาะทาง เช่น การปฏิบัติงานด้วยเครื่องจักร เครื่องมือการแพทย์ เครื่องมือช่างและวิศวกรรม ฯลฯ รวมถึงความเชี่ยวชาญทางเทคนิค ค่า รหัส สัญลักษณ์ต่าง ๆที่ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการป้องกันและการ

แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงานโดยตรง วิฑูรย์ สิมะโชติ และ วีรพงษ์ เณลิมจิระรัตน์ (2547) การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การรับรู้ความเสี่ยงอันตรายที่จะได้รับภายใต้การปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมการทำงานที่กระทำอยู่ จากความหมายการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานข้างต้นสรุปได้ว่าการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การมีความรู้จากประสบการณ์หรือมีความชำนาญจากการปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงอันตรายจากการปฏิบัติงาน รวมถึงการทราบผลที่จะได้รับการเกิดอุบัติเหตุ รัชฎาภรณ์ แม่นชีพสุข (2550)

### ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

Bandura (2005) กล่าวถึงทฤษฎีการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน (Theory of Self Efficiency) ซึ่งมีข้อสมมติฐานว่าคนเหล่านั้นมีกระบวนการเชิงปัญญา (Cognitive Ability) ที่จะสามารถแสดงพฤติกรรมออกมาได้โดยการคิดหรือดูตัวอย่างจากผู้อื่น โดยก่อนที่คนเราจะมีความคาดหวังเกิดขึ้นอย่างน้อย 2 อย่าง คือการคาดหวังผลของการกระทำ ถ้าคาดว่าจะได้ผลกรรมที่น่าพึงพอใจก็จะกระทำพฤติกรรมนั้นด้วย ถ้าพบว่าตัวเองน่าจะมีความสามารถที่จะทำให้ได้ก็จะทำ และจะไม่ทำถ้าพบว่าตัวเองไม่มีความสามารถที่จะทำให้ได้ก็จะไม่กระทำพฤติกรรมนั้น

Dominic and others (2009) กล่าวว่า ทฤษฎีการจัดการความปลอดภัย (Theory of safety management) เป็นกระบวนการความปลอดภัยที่ต้องใช้ความพยายามและกระทำร่วมกันเป็นทีมหรือระดับองค์กร โดยรูปแบบการจัดการ 5 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย การชี้แจงวัตถุประสงค์ การค้นหาปัญหา การดำเนินการตามกลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง การประเมินความคืบหน้าปัจจุบัน การทบทวนและปรับกระบวนการ

Rosenstock (อ้างถึงใน สมถวิล, 2537) มีข้อสมมติฐานเกี่ยวกับความเชื่อด้านสุขภาพที่ว่า สุขภาพดี (Good Health) ในความคิดของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ทำให้มีผลต่อการยอมรับและการตัดสินใจที่จะกระทำหรือมีพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายแตกต่างกัน การที่บุคคลจะปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วยนั้น จะต้องมีความเชื่อหรือยอมรับเกี่ยวกับอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วยอยู่ 3 ประการ อันจะนำไปสู่การมีสุขภาพ หรือ การมีพฤติกรรมความปลอดภัย

### ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) คือกิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการที่แสดงออกเหล่านั้น จะมีทั้งแบบสามารถสังเกตเห็นได้และไม่สามารถสังเกตเห็นได้ สิ่งเร้าที่มากกระทบและก่อให้เกิดพฤติกรรมประกอบด้วยสิ่งเร้าภายในและสิ่งเร้าภายนอก สิ่งเร้าที่มีอิทธิพลจะจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งการเกิดพฤติกรรมอาจจะเกิดขึ้นแบบรู้สึกรู้สึกตัวหรือบางครั้งอาจเกิดขึ้นแบบไม่รู้สึกรู้สึกตัวโดยการกระทำที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยพฤติกรรมที่แสดงออกมาอาจเป็นได้ทั้งคุณและโทษต่อเจ้าของพฤติกรรมเอง โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล การที่บุคคลมี

พฤติกรรมที่ต่างกัน เนื่องมาจากการมีความรู้และทัศนคติที่ต่างกัน รวมถึงมีการแปลความหมายจากสารที่ได้รับมีความแตกต่างกัน (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร 2533, อ้างถึงใน รัฐกรณ์ ตีระพงษ์ศักดิ์ 2558;19)

### ทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เณลิมจิระรัตน์ (2544) ได้กล่าวสรุปผลงานวิจัยของเฮนรีช (H.W. Heinrich) ใน ค.ศ.1920 ว่าสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุมี 3 ประการคือ 1.) สาเหตุเกิดจากคน (Human Causes) มีจำนวนสูงที่สุด คือ ประมาณ 88% ของการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง 2.) สาเหตุเกิดจากความผิดพลาดของเครื่องจักร (Mechanical Failure) มี ประมาณ 10% ของการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง 3.) สาเหตุที่เกิดจากดวงชะตา (Acts of God) มีประมาณ 2% เป็นสาเหตุที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ นอกเหนือการควบคุมได้ เช่น พายุ น้ำท่วม ไฟป่า แผ่นดินไหว เป็นต้น

### วิธีดำเนินการวิจัย

#### วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งได้สรุปรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามและนำมาปรับปรุง โดยมีรายละเอียดแบ่งเป็น 3 ส่วน

2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา และทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง จากนั้นนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีของ Cronbach โดยผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.919 ถือว่าอยู่ในระดับมีความน่าเชื่อถือ

3. นำแบบสอบถามซึ่งมีความสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 ชุด

## วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ใช้การแจกแจงค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติอ้างอิง การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD
3. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติอ้างอิงด้านปัจจัยส่วนบุคคล และวิธีวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

## ผลการวิจัย

1. เพศ พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.3 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.8
2. อายุพนักงาน ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ อายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0 อายุ 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.5 และ อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.8
3. สถานภาพสมรส พนักงานส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมาคือสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 42.8หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 4.0 และหม้าย คิดเป็นร้อยละ 1.1
4. ระดับการศึกษา พนักงานส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 20.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 17.8 ระดับอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 13.5 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.0
5. อายุงานของพนักงาน ส่วนใหญ่มีอายุงานระหว่าง 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ อายุงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.0 อายุงานระหว่าง 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.5 และอายุงานมากกว่า15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.0
6. ตำแหน่งงาน พนักงานส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานระดับพนักงานปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาคือระดับหัวหน้างาน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และระดับบริหารคิดเป็นร้อยละ 7.3
7. หน้าที่รับผิดชอบ พนักงานส่วนใหญ่มีหน้าที่รับผิดชอบฝ่ายโรงงาน/ฝ่ายผลิต คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือหน้าที่รับผิดชอบงานบริหารจัดการ/ฝ่ายสำนักงาน คิดเป็นร้อยละ 33.3 หน้าที่รับผิดชอบงานซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 9.8 และหน้าที่รับผิดชอบฝ่ายประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 6.3

8. ความเสี่ยงที่เกิดอุบัติเหตุ พนักงานส่วนใหญ่มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุน้อยคิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา คือโอกาสเกิดอุบัติเหตุทุกวันคิดเป็นร้อยละ 19.8 และไม่มีความเสี่ยงที่เกิดอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 17.8

9. พนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย

10. อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

11. สถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการ LSD คือสถานภาพโสด กับ สมรส มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน แตกต่างกันและสถานภาพสมรส กับ หม้าย มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

12. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้พนักงาน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

13. อายุงานที่แตกต่างกันทำให้พนักงาน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

14. ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันทำให้พนักงาน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

15. หน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกันทำให้พนักงาน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

16. ลักษณะงานที่มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุที่แตกต่างกันทำให้พนักงาน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

17. ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของพนักงาน จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของพนักงานมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรคือ นโยบายด้านความปลอดภัย การออกกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน การมอบหมายกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยในการทำงาน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้าน ความปลอดภัย



## อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษที่สำคัญมาอภิปรายดังนี้

ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานนั้น ประกอบไปด้วย นโยบายด้านความปลอดภัย การออกกฎระเบียบและข้อบังคับ การมอบหมายหน้าที่งาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัย พบว่า การรับรู้ด้านนโยบายด้านความปลอดภัยโดยพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมมีการรับรู้ในระดับดีมาก จากผลการวิจัยดังกล่าว อาจเนื่องมาจากผู้บริหารให้ความสำคัญมากในเรื่องที่เกี่ยวกับด้านความปลอดภัยในการทำงาน คือ ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ ให้ทันต่อความต้องการของลูกค้า แต่พนักงานและผู้บริหารก็ได้ละเลยในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สุชาติพิย์ รองสวัสดิ์ (2554) ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเชียงใหม่ การรับรู้ด้านนโยบายด้านความปลอดภัยโดยพนักงานระดับปฏิบัติการมีการรับรู้อยู่ในระดับกลาง สาเหตุอาจเนื่องมาจาก การให้ความสำคัญในเรื่องที่เกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยของผู้บริหารนั้นยังน้อยมาก ทำให้ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับละเลยในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงาน

สมมติฐานที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงาน พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานแตกต่างกัน ส่วน เพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่งงาน อายุงาน หน้าที่รับผิดชอบ และลักษณะงานที่มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สุริตา บัวทอง (2547) พนักงานที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์อบรมแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยแตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส อายุงาน แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานกับพฤติกรรมการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งสอดคล้องกับ สุริย์วัลย์ ใจกล้า (2557) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัทเอสอีไออินเตอร์คอนเนคส์โปรดักส์(ประเทศไทย) จำกัด ผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งเกี่ยวกับความปลอดภัยของพนักงาน จึงมีการจัดฝึกอบรมให้กับพนักงานก่อนเริ่มทำงานและขณะทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้พนักงานตระหนักถึงวิธีการทำงานได้ถูกต้อง

### ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน ซึ่งอยู่ในระดับดี แต่ยังมีสิ่งที่ต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือในระดับดีมาก หน้าทีหลัก จึงควรเป็นของผู้บริหารที่จะให้ความสำคัญกับความรู้สึกรู้สึกคิดและจิตใจของคนทำงาน เมื่อพนักงานมีความพร้อมด้านร่างกายและสภาพจิตใจที่ดี จะทำให้พนักงานกล้าที่จะบอกหัวหน้างานในเรื่องความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุทำให้อุบัติเหตุขึ้นน้อยลงหรือไม่มีอุบัติเหตุเลย และส่งผลต่อการผลิตที่มีคุณภาพ มีผลผลิตเพิ่มขึ้น

2. จากผลวิจัยพบว่าผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ความปลอดภัยเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งอยู่ในระดับดี แต่ยังมีสิ่งที่ต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือในระดับดีมาก นั้นผู้บริหารควรจัดให้มีการอบรมเรื่องการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างปลอดภัย เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกให้แก่พนักงาน เช่น การไม่ใช้อุปกรณ์ที่ชำรุด การหยุดใช้เครื่องจักรในกรณีเครื่องจักรมีอาการผิดปกติ

3. บริษัทควรใช้ประโยชน์จากสื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค ทั้งการสื่อสารทางไลน์หรืออีเมลในการสื่อสารเรื่องความปลอดภัยในองค์กร

4. พนักงานในระดับหัวหน้างานควรมีการแนะนำเอาใจใส่ต่อพฤติกรรมการทำงานลูกน้องโดยเฉพาะพนักงานเข้าใหม่

### ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งหน้าดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงานองค์กร
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในตัวแทนอื่นที่อาจส่งผลต่อการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัย เช่น ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ทักษะที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงาน
3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในตัวแทนอื่นที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงาน เช่น การได้รับการสนับสนุนขององค์กร

## เอกสารอ้างอิง

- วิฑูรย์ สิมะโชคดี ; และวีรพงษ์ เณลิเมจิระรัตน์. (2547). *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).*  
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.(2551). *คู่มือการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน.*จาก [www.labour.go.th](http://www.labour.go.th).
- สุชาติพงษ์ รองสวัสดิ์. (2554). *ปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการ ประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จ.เชียงใหม่*  
วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- กมลณี รัตติธรรม. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความปลอดภัยกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท ไทยทาเคเนคคา สากลก่อสร้าง จำกัด* วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
- สุรวิทย์ ใจกล่ำ. (2557). *พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัทเอสอีไอ อินเตอร์คอนเนคส์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด.* วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต.ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสาวณีย์ เผ่าเมือง. (2554). *พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัท ซีทีเอส อีเล็กทรอนิกส์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย)* วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- วิจิต กมลรัตน์. (2552). *พฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท อติยาเบอร์ล่าเคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ฟอสเฟตดีวีชั่น).* สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- วีรมลล์ ละอองศิริวงศ์. (2541) . *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตรายและพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเหล็ก.*  
วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธวัชชัย รอดฤดี. (2561). *ปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัทผลิตรถยนต์ A ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง* วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สุรดา ลัดลอย. (2558). *การพัฒนาการรับรู้ความปลอดภัยต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน กรณีศึกษา บริษัทผลิตภัณฑ์พลาสติก เขตจังหวัดสมุทรปราการ* วิทยานิพนธ์. (สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

สิริพัชร เปรมษ์เจียร. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความรู้ การเปิดรับสื่อและพฤติกรรม  
ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานผลิตกระดาษ วิทยานิพนธ์  
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศรายุทธ สมถาแสน. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความ  
ปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าและชิ้นส่วนในเขตจังหวัด  
สมุทรสาคร วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการจัดการอุตสาหกรรม) กรุงเทพฯ :  
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง.

จักรพงษ์ เอกาพันธ์. (2551). การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการ  
ทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทเขามหาชัยพาราวัต จำกัด วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์  
มหาบัณฑิต (สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. ศูนย์วิทยบริการ

ธิดิ เปรินทร. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย  
ของพนักงานฝ่ายผลิตโรงงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต  
(สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง